

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/245/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316213296
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316213296.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtne 48, Bratislava, proti žalovanému: M. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXX, Y., o zaplatenie 1.951,27 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 30Csp/27/2016-56 zo dňa 19. júna 2018 v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobca má voči žalovanému p r á v o na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 21,56 %.

II. Žalobca m á voči žalovanému p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

III. O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie prvým odsekom výroku žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 1.186 eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 17.08.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, druhým odsekom výroku vo zvyšku žalobu zamietol a tretím odsekom výroku o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver 2.000 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaný z poskytnutého úveru zaplatil 814 eur. V zmluve absentujú náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené zákonom, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že úver, ktorého zostatok je predmetom konania, je bezúročný a bez poplatkov pre chýbajúce (resp. nesprávne uvedené) náležitosti vyžadované ustanoveniami zák. č. 129/2010 Z. z., žalobcovi vzniklo právo na vrátenie rozdielu medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami. Súd preto vyhovel žalobe v časti zaplatenia istiny, ktorú žalovaný skutočne vyčerpal a nevrátil (1.186 eur) a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Súd prvej inštancie rozsudok v napadnutej časti o nároku na náhradu trov konania posúdil podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, t. j. podľa úspešnosti v spore. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie istiny 1.951,27 eura s príslušenstvom, úspešný bol v časti čo do zaplatenia istiny 1.186 eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 60 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 40% (100% - 60%). Možno

teda konštatovať, že strany mali v konaní približne rovnaký úspech, preto súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal s tým, že o výške trov už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, výlučne v časti o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Podľa názoru žalobcu je posúdenie miery úspechu súdom v rozpore s meritórnym rozhodnutím a skutkovým stavom zisteným počas konania. Je pravdou, že žalobca bol úspešný čo do zaplatenia sumy 1.186 eur a žalovaný bol úspešný čo do zaplatenia 765,27 eura. V percentuálnom vyjadrení je pomer úspechu žalobcu a žalovaného 60,78% : 39,22%. Čistý úspech žalobcu predstavuje 21,56%. Trovy konania, ktoré žalobcovi v konaní vznikli, boli v čistom vyjadrení úspechu vo veci vo výške 21,56 % dôvodné. Správne mal súd prvej inštancie priznať žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 21,56 %. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 21,56%.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je s prihliadnutím k rozsahu a dôvodom podaného odvolania tretí odsek výroku rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia istiny 1.951,27 eura s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 17.08.2013 do zaplatenia. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi z uplatnenej sumy istinu 1.186 eur s príslušenstvom od 17.08.2013 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol.

9. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe vyhovené v celom rozsahu, je povinnosťou súdu v zmysle citovaného § 255 ods. 2 CSP rozhodnúť o náhrade trov konania pomerne, podľa rozsahu úspechu v konaní. Vyžaduje sa preto od súdu určiť pomer úspechu oboch strán sporu a od úspechu víťaznej strany je potrebné odpočítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu protistrany). Vo výške rozdielu má strana sporu právo, aby mu protistrana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli protistrane nie je v tomto štádiu konania rozhodujúca. Len v prípade, ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011).

13. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie aj zisťoval pomer úspechu strán vo veci, a aplikoval § 255 ods. 2 CSP, ktorý umožňuje v určitých prípadoch rozhodnúť aj tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa ustálenej súdnej praxe je ale možné rozhodnúť podľa § 255 ods. 2 CSP spôsobom, ako to urobil súd prvej inštancie, v prípade, keď pomer

úspechu, resp. neúspechu strán sporu je polovičný, alebo približne polovičný, o takýto prípad však v tejto veci nejde. Je tomu tak v prípadoch, ak žalobca je úspešný v pomere 50% (resp. s minimálnou odchýlkou od 50%) a v rovnakom pomere je aj neúspešný a pri odpočítaní úspechu žalobcu od jeho úspechu je výsledkom nula (50-50). Pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP má nárok na náhradu trov konania tá strana sporu, ktorá je vo väčšej miere úspešnejšia a veľkosť jej úspechu v percentách predstavuje rozdiel medzi trovami konania úspešnejšej strany a neúspešnejšej strany, aby sa mohlo o náhrade trov konania rozhodnúť jedným výrokom. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia 1.951,27 eura s príslušenstvom a bolo mu priznané právo na zaplatenie 1.186 eur s príslušenstvom. V konaní bol žalobca (tak ako to uviedol v odvolaní) úspešný v časti 60,78% (1.186 : 1.951,27 x 100) a časť 39,22% (100 - 60,78) tvoril jeho neúspech (v zamietajúcej časti). V zamietajúcej časti bol úspešný žalovaný. Keďže žalobca bol úspešný v prevažnej časti nároku, vzniklo mu právo na náhradu trov konania a bolo povinnosťou súdu priznať mu náhradu trov konania v rozsahu zodpovedajúcej 21,56% (60,78% - 39,22%). Žalobca má preto právo na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške zodpovedajúcej 21,56%.

14. Odvolací súd v tejto veci nezistil ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemali byť žalobcovi trovy konania priznané, keďže žalovaný riadne preberal doručované písomnosti súdu a podania žalobcu, pričom sa ani raz nevyjadril, nevyjadril sa ani k odvolaniu a teda na dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré by mohol súd prihliadnuť, žalovaný ani nepoukázal.

15. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP zmenil a o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 21,56%.

16. Žalobca má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).